Statens Helsepersonellnemnd - HPN-2006-118

Myndighet	Statens Helsepersonellnemnd - Vedtak.
Dato	2006-08-22
Doknr/publisert	HPN-2006-118
Stikkord	Tilbakekall av autorisasjon som lege - psykisk svekkelse. Helsepersonelloven § 57.
Sammendrag	Nemnda kom til at vilkårene for å tilbakekalle klagerens autorisasjon var oppfylt. Nemnda la til grunn at klageren hadde en psykisk lidelse og at han for tiden var i en depressiv fase. Etter nemndas vurdering er klageren ikke i stand til å utføre virksomhet som lege når han er i en depressiv fase, som nå. Nemnda la imidlertid til grunn at lidelsen kan behandles, men at behandlingen vil måtte være langvarig og i et stabilt behandlingsforhold. I forbindelse med aktuelle depresjon var klageren ikke i et etablert behandlingsforhold, og kunne ikke anses å få adekvat behandling for sin lidelse. Klageren hadde også vist manglende sykdomsinnsikt, herunder manglende forståelse for at han trenger et behandlingsforhold og st sykdommen, for tiden, kunne ha innvirkning på hans virksomhet som lege. Helsetilsynets vedtak ble stadfestet.
Saksgang	Saksnr.: 06/118
Parter	A.
Forfatter	Gunnar Steintveit, Helene Braanen, Rune Voll, Halvor Kjølstad, Eirik Bø Larsen, Bjørg Brinch, Unni Veirød.

SAKENS BAKGRUNN: Statens helsetilsyn tilbakekalte klagerens autorisasjon som lege den 26. mai 2006 fordi klageren ble ansett for å være uegnet til å utøve legeyrket forsvarlig på grunn av psykisk svekkelse, jf helsepersonelloven § 57. Helsetilsynet har lagt til grunn at klageren har en bipolar lidelse og at han for tiden er i en depressiv fase. Klageren får ikke adekvat behandling og har dessuten vist en manglende innsikt i egen sykdom og eget funksjonsnivå.

Klageren ble av Helsetilsynet pålagt sakkyndig undersøkelse hos psykiater B. Den sakkyndige undersøkelsen avdekket ingen grove personlighetsavvik, se uttalelse av 27. februar 2006. Det fremgår imidlertid at klageren skal ha oppgitt å ha hatt tilbakevendende depresjoner siden 35 års alderen, samt minst tre maniske episoder. Klageren har opplyst at han ble innvilget uførepensjon fra januar 2006 på grunn av depresjon, alkoholsmisbruk, KOLS og hypertensjon.

I brev til pasient C av 2. mai 2006, fremgår det at Statens helsetilsyn har funnet klagerens forskrivning av vanedannende legemidler til henne for å være i strid med kravet til faglig forsvarlighet, jf helsepersonelloven § 4. Helsetilsynet har imidlertid ikke funnet grunnlag for å forfølge dette videre da klagerens autorisasjon er tilbakekalt på annet grunnlag.

Vedtaket ble påklaget den 1. juni 2006. Statens helsetilsyn opprettholdt vedtaket og oversendte saken til Statens helsepersonellnemnd for klagesaksbehandling den 15. juni 2006. Klageren har utdypet klagen i brev av 14. august 2006.

KLAGEREN mener at det ikke er grunnlag for å tilbakekalle hans autorisasjon som lege.

Han har anført at den informasjon Helsetilsynet har fått i saken ikke kommer fra pasienter men fra rådmannen i kommunen, som i denne saken er uenig med alle andre i kommunen.

Klageren mener informasjonen i saken er forfalsket.

Klageren har ikke gjort seg skyldig i noe, og hans psykiske helse er meget bra. Han tar legemidler regelmessig, og har ikke endret på medisineringen. Helsetilsynets påstand om at hans sykdom for tiden ikke er under kontroll er feil. Klageren er sikker på at han er bedre enn før fordi han tar medisiner.

Den sakkyndige, psykiater B, mener at klageren er sløv og har nedsatt motorisk tempo. Det ble ikke foretatt noen test hos den sakkyndige, og klageren mener at dette er udokumenterte påstander. Klageren mener at hele den sakkyndige uttalelsen er feil.

Etter klagerens oppfatning trenger ikke de som er friske å vise sykdomsinnsikt. Han viser til at han har vist sykdomsinnsikt i 25 år og blitt frisk.

STATENS HELSETILSYN har i oversendelsen til nemnda av 15. juni 2006 ikke funnet grunnlag for å endre sitt tidligere vedtak.

Etter Helsetilsynets vurdering bekrefter klagerens klage av 1. juni 2006 hans manglende sykdomsinnsikt og manglende forståelse for nødvendigheten av adekvat oppfølging av sin psykiske lidelse.

NEMNDAS BEMERKNINGER:

Spørsmålet for nemnda er om klageren er uegnet til å utøve sitt yrke som lege forsvarlig på grunn av psykisk svekkelse, jf helsepersonelloven § 57.

Nemnda har kommet til at det er tilfelle.

Nemnda har ved sin vurdering lagt til grunn at klageren har en psykisk lidelse og at han for tiden er i en depressiv fase.

Klageren har opplyst at han har vært plaget med tilbakevendende depresjoner siden 35 års alderen, og at han var spesielt plaget i perioden 1986-1991, se den sakkyndige uttalelsen fra lege og spesialist i psykiatri, B, av 27. februar 2006. Klageren har videre fortalt at han ved minst tre anledninger har vært manisk, og at han ved en av disse episodene var psykotisk med hallusinasjoner. Etter siste maniske episode startet klageren opp behandling med 1 ½ tablett Litium og 50 mg Largactil daglig. Han har vært deprimert det siste året på grunn av aktuelle konflikt med egen kommune og kontakt med tilsynsmyndighetene.

Det fremgår av den sakkyndige uttalelsen at klageren oppfyller kriteriene for en tilbakevendende depressiv lidelse, moderat, se uttalelse fra lege og spesialist i psykiatri, B. I samtalen med den sakkyndige har klageren et

nedsatt psykomotorisk tempo og har konsentrasjonsproblemer. Klageren er tiltaksløs og har dårlig hukommelse. Den sakkyndige har uttalt at:*« Slik A fremstår i dag vil hans depresjonstilstand med nedsatt hukommelse og dårlig konsentrasjon med overveiende sannsynlighet ha negativ innvirkning på hans virksomhet som lege.»* Nemnda deler dette syn.

Etter nemndas vurdering er klageren ikke i stand til å utføre virksomhet som lege når han er i en depressiv fase, som nå. Nemnda legger imidlertid til grunn at lidelsen kan behandles, men at behandlingen vil måtte være langvarig og i et stabilt behandlingsforhold. Klageren skal i forbindelse med depresjon i 2001 ha gått til psykiater i noen måneder, og har hatt en bedring etter oppstart av behandling med Efexor depot 300 mg x 1. I forbindelse med aktuelle depresjon er klageren ikke i et etablert behandlingsforhold og klageren kan ikke anses å få adekvat behandling for sin lidelse. Klageren har en psykisk lidelse som for tiden ikke er under kontroll, og det representerer en uakseptabel fare for potensielle pasienter. Klageren har også, slik nemnda ser det, vist manglende sykdomsinnsikt, herunder manglende forståelse for at han trenger et behandlingsforhold og at sykdommen, for tiden, kan ha innvirkning på hans virksomhet som lege.

Sykdommen har da også gitt seg utslag i at klageren har hatt problemer i sitt virke som lege. Nemnda viser i den forbindelse til flere pasientklager og de forhold som ble avdekket ved tilsynsbesøk hos klageren den 25. september 2003.

Nemnda har merket seg klagerens opplysninger om at han er uføretrygdet som følge av alkoholmisbruk, depresjon, KOLS og hypertensjon, noe som bekrefter at hans funksjonsnivå er redusert som følge av sykdom. Nemnda har videre merket seg at klageren tidligere skal ha mistet sitt arbeide som lege i X i Y fordi han ble tatt med en promille på 0,7 en morgen på jobb. Nemnda finner, i likhet med Helsetilsynet, ikke grunnlag for å ta stilling til om klageren er uegnet til å utøve sitt yrke som lege forsvarlig på grunn av bruk av alkohol da klagerens psykiske svekkelse alene gir grunnlag for tilbakekall av autorisasjonen som lege.

Vilkårene for å tilbakekalle klagerens autorisasjon som lege er således oppfylt, jf helsepersonelloven § 57. I de tilfeller vilkårene for tilbakekall anses oppfylt, må det også foretas en vurdering av om tilbakekall *skal* foretas.

Klageren har en alvorlig sykdom og han er i en ustabil fase. Han mottar ikke tilstrekkelig behandling og ser heller ikke selv nødvendigheten av dette. Klagerens tilstand er ikke forenlig med forsvarlig yrkesutøvelse, og det må foreligge en klar bedring av hans psykiske lidelse før han igjen kan anses skikket til å utøve legevirksomhet. Av hensyn til pasientsikkerheten og allmennhetens tillit til helsevesenet, er det nødvendig at klagerens autorisasjon som lege tilbakekalles. Det forhold at klageren er uføretrygdet gir, etter nemndas vurdering, ikke en tilstrekkelig garanti for at klageren vil avstå fra å utøve legevirksomhet.

Klagen har ikke ført fram og det påklagede vedtak stadfestes.

Vedtaket er enstemmig.

KONKLUSJON: Statens helsetilsyns vedtak av 26. mai 2006 stadfestes.